

Naagtet Mindretallet saaledes principalt kan tilraade Vedtagelsen af det af Regjeringen fremlagte Lovudkast om en forandret Fordeling af Folkethings-Valgkredsene med de enkelte forommeldte Endringer, har man dog, ligeoverfor de øvrige Udvalgsmedlemmers afgjorte Modstand mod Lovforslaget og dets Grundtanke, forment ikke at burde vige tilbage for at udarbejde et i det Væsentlige nyt Lovforslag og subsidiært at indstille det til Vedtagelse. Under Udvalgets Forhandling fremstattes nemlig fra Størstedelen af disse Medlemmers Side den bestemte Paastand, at en Omordning af Folkethingsvalgkredsene maatte bygges efter Grundlovens § 32, dens Bud taget saa nøjagtigt og fuldstændigt som muligt, og samtidig fremkom de med den Erklæring, at de vilde være fuldt villige til at modtage et Lovforslag, hvorefter der i Samstemning med nysnævnte § 32 blev oprettet en Valgkreds for omtrent hver 16,000 Mennesker. Da de fremdeles viste sig uimodtagelige endog saa for den Lempelse af deres Krav, at man kunde nøies med at tildele enhver Overøvrighedskreds saa mange Folkethings-Medlemmer, som den havde fulde 16,000 Indbyggere, skjønede Mindretallet ikke rettere, end at det vilde være lidet formaalsrjænt ubetinget at fastholde andre Grundsetninger og Hensyn, om hvis Billighed og Rjæntlighed det vel ikke nærer nogen Tvivl, men som dog maa indrømmes at have den uomtvistelige Mangel, at de ikke ere nævnte i Grundloven saaledes som Hovedreglen om Valgkredsenes bestemte Forhold til Befolkningens Størrelse. Naar de forskellige politiske Opfattelser ikke kunne, under en noget videre Fortolkning af Grundlovens Ord, enes om, hvad der er billigt og hensigtsmæssigt og samtidig saavel upartist som grundlovmæssigt tilstedeligt, er der kun Et at gjøre; Alle maa høre sig for Grundlovens utvilsomme Bud og med Opgivelse af særlige Anskrævt til en Gjennemførelse af, hvad denne udtrykkelig henviser til. At udflyde Omordningen af Folkethingsvalgkredsene længere end høist nødvendigt, kan ikke mere være tilladeligt, efter at den hidtidige Fordeling af dem ved Tidens Udvikling er bleven saa uforenelig med Grundlovens Ord og Aand, at forskellige Kredse, der oprindeligt havde en lignende Folkmængde som Landets øvrige Kredse, nu vise sig at omfatte fra 3 til 7 Gange saa mange Mennesker som normalt. Det maa i Særdeleshed være Folkethinget magtpaaliggende, at den nye Ordning, der tilsigter en ligelig Fordeling af Ketten til at være repræsenteret i Thinget efter Grundlovens Bud, gennemføres snarest ske kan og saavidt muligt allerede i nærværende Samling, der sandsynligvis er den sidste Samling i Valgperioden. Det vil være høist uheldigt, om Valg fremdeles skulle finde Sted efter en Fordeling, der er erkjendt for at være ulige og ugrundlovmæssig, og sølgelig vækker Manges billige Misnøje.

Efter Foranstaaende turde det formentlig være indlysende, at Mindretallet maatte anse det som en Pligt at give sit Bidrag til Tilvejebringelsen af en Løsning af det foreliggende Spørgsmaal, der kunde skjønnes at have Udsigt til at gennemføres som lige modtagelig for Alle. Til Dplysning om sit Forsøg i saa Henseende tillader man sig nedenfor at give en Fortegnelse over Folketallet i enhver Kommune i de foreslaaede nye Valgkredse. Enhver vil herefter kunne overbevise sig om, at man ikke alene har tildelt enhver større og afluttet Del af Landet det Antal Valgkredse, som Grundlovens § 32 kræver, men at man ogsaa har sammensat de enkelte Kredse saa ligeligt som muligt efter Stedforholdene. Man har taget Hensyn til en passende Afrunding af hver Kreds, og man har efter bedste Skjønnende valgt Mødestedet saaledes, at det maa antages at være bekvemmeste Samlingssted for vedkommende Valgermasse som en Helhed betragtet. Man har derhos bibeholdt Amtsgrensene som Inddelingsgrundlag, hvor det lod sig gjøre uden Brud paa Rjæhedsprincipet for de enkelte Kredse, men man har omvendt ikke betænkt sig paa at overstride disse Grænser, hvor Fastholdelsen af dem vilde fremkalde virkelige Ubilligheder. Hvor to Nabo-kredse nødvendigvis maatte gjøres, den ene lidt større og den anden lidt mindre end Gjennemsnitstørrelsen, har Mindretallet foretrukket at gjøre den mindst, hvor den største Befolknings Tilvægt kan ventes; men ligesom der kun sjelden har været Tale om noget vilkaarligt Valg i saa Henseende, saaledes har man forøvrigt i det Hele skudt alle den Slags Betragtninger tilside, fordi Erfaring viser, at man saa let kommer ind paa ufornøede Vanskeligheder, saa snart man vil lade et hvilket som helst Hensyn faae Indflydelse udenfor de rent faktiske og derfor ubestridelige Kjendsgjæringer.

Der er af et andet Mindretal fremfat Paastand om, at „Valger“-Tallet skulde tages i Betragtning ved Bestemmelsen af de enkelte Kredses Størrelse. Rjægtigheden heraf kan ikke indrømmes; Grundlovens § 32 nævner kun Folketallet, og vedkommende Folkethingsmand maa efter Grundloven betragtes ikke alene som Valgernes, men ogsaa som den øvrige Befolknings Repræsenterant. Ligesom det neppe kan antages, at Grundlovs-giiverne vilde have unbladt at fremhæve et saaarjærliggende Moment som Valgertallet, hvis det havde været deres Mening, at det skulde spille en Rolle ved Valgkreds-Inddelingen, saaledes ses dette Hensyn ei heller taget ved Valglovens Givelse. — Det er dernæst fra samme Side gjort gjældende, at den mere spredte Befolkning paa Landet, særlig i Sylland,